

Μια κόκκινη κλωστή δεμένη από την Πηνελόπη Μωραΐτου...

συνέντευξη στην Τίνα Πανώριου.

Η Πηνελόπη Μωραΐτου γεννήθηκε στον Πειραιά. Είναι Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών στον τομέα της Λογοτεχνίας και το 2004 Μεταδιδακτορική Ερευνήτρια στο Midwestern State University στις ΗΠΑ στην Παιδική Λογοτεχνία και τα Γυναικεία Στερεότυπα.

Έχει διδάξει Λογοτεχνία στο MSU- USA και Παιδική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Έχει διατελέσει μέλος της Ομάδας εργασίας για την Διαπολιτισμική Εκπαίδευση του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ, μέλος του Ελληνικού Κύκλου Παιδικού Βιβλίου και Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης της Ελληνικής Εταιρείας για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Έχει γράψει πολλά παραμύθια, καθώς και εκπαιδευτικά βιβλία. Είναι καθηγήτρια Αγγλικών, αποσπασμένη στο Γυμνάσιο-Λύκειο Κολωνίας.

Συνέντευξη σε α' πρόσωπο

Ανήκω στην τυχερή γενιά των παιδιών που νανουρίστηκαν.

Μεγάλωσα με αμέτρητες ιστορίες για νεράιδες, μάγους, δράκους και ιππότες. Σαν βαρκούλα αφέθηκα στο μαγικό λίκνισμα της θάλασσας των λέξεων. Κάθε βιβλίο ένα φωτισμένο παράθυρο, ένα ταξίδι, μια αναζήτηση, μια προσμονή, ένα γέλιο, ένα δάκρυ.

Όταν τελικά άρχισα να γράφω, ήξερα πως θα έγραφα παραμύθια. Τι είναι όμως τελικά το παραμύθι, προσωρινή φυγή από την επίπονη πραγματικότητα, ένα σεργιάκι στον κόσμο του ονείρου, καταφύγιο λησμονιάς και ανακούφισης. Μήπως ένα ταξίδι στο χάρτινο σύμπαν, μια περιπέτεια στο μαγικό κόσμο της δημιουργίας, ίσως πηγή ελπίδας ή τελικά απλά ένα βασίλειο ψυχαγωγίας.

Πιστεύω ότι για κάθε παιδί αλλά και καθένα από μας που κρύβει ένα τόσο δα μικρούλι παιδάκι μέσα του, η απάντηση είναι διαφορετική. Ας πούμε κάτι σαν μια μικρή εξομολόγηση. Οι ήρωες των παραμυθιών μου είναι σκανδαλιάρηδες, αστείοι, τους αρέσει να καβγαδίζουν, αγαπούν τους φίλους τους και έχουν δίψα για περιπέτεια. Κάπως έτσι είναι και ο στρουμπουλός Οδυσσέας στο «Μυστικό της Τροφοπυραμίδας». Στο σπίτι τον φωνάζουν χαϊδευτικά «Γλυκοδοντάκι», οι φίλες της μαμάς «αφρατο-ζυμαρούλη» ενώ τα ξαδέλφια του «φουσκομπαλίτσα».

Ο Οδυσσέας τρελαίνεται για τις λιχονδιές και σιχαίνεται τις μπάμιες, τα ρεβίθια, την παρέα του Μπάμπη του νταή και τις σχολικές εργασίες. Μπλέκει σε μελάδες και μαζί με τα αδέλφια του, την Αντιγόνη και τον Πάρι, θα προσπαθήσουν να ανακαλύψουν τι κρύβει η

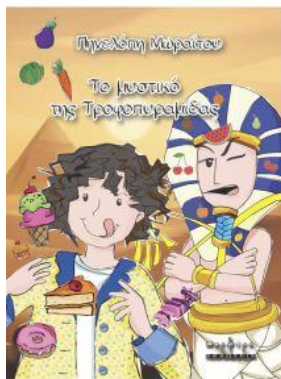
θλιβερή ιστορία του φαραώ Τροφοχαμών και της όμορφης Φρουτοπάτρας και έτσι να ξεκλειδώσουμε το μεγάλο μυστικό της τροφοπυραμίδας! Θα συναντήσουν μυστηριώδεις υδατάνθρακες, ύποπτους κατασκόπους, θα μονοιάσουν τους Λαχανάκηδες και τους Φρουτάκηδες και θα παρακολουθήσουν μια παράσταση του διάσημου τενόρου κόκορα σενιόρ Αντρέα Λυριτσέλι, που δεν ήθελε να τραγουδήσει γιατί τον είχε παρατήσει η γυναίκα του η Λόλα Κοκότα για χάρη ενός Ροκά Δρυοκολάπτη.

Όμως μέσα από όλες αυτές τις περιπέτειες θα έχουν γίνει σαΐνια και στην υγιεινή διατροφή χωρίς διδακτισμούς και νουθεσίες.

Αν και τα παραμύθια μου είναι ανθρωποκεντρικά, θα μπορούσε κανείς με μια προσεχτική ματιά να διαπιστώσει πως επίσης μεγάλος πρωταγωνιστής στις ιστορίες μου είναι η οικογένεια. Η ελληνική παραδοσιακή οικογένεια, με τον παππού και την γιαγιά αναπόσπαστο και πολύτιμο κομμάτι της.

Κοινό στοιχείο των παραμυθιών μου είναι το χιούμορ γιατί θεωρώ το χιούμορ απαραίτητο στοιχείο της ζωής, την κινητήρια δύναμη της φαντασίας, την παιχνιδιάρικη συναισθηματική ικανότητα που μας επιτρέπει να έχουμε διεξόδους και μια ανάλαφρη ματιά για τη ζωή.

Το χιούμορ γεφυρώνει το χάσμα και ενώνει τους ανθρώπους αποκαλύπτοντας μ' έναν ευρηματικό τρόπο την γλυκιά πλευρά της ζωής ακόμα και στα δύσκολα, όπως η παιδική παχυσαρκία που πραγματεύεται «Το Μυστικό της Τροφοπυραμίδας».

Ας βάλουμε λοιπόν το παραμύθι στη ζωή μας γιατί είναι μια οδός ονείρου και μαγείας, μια παγκόσμια γλώσσα που ταξιδεύει τα παιδιά αλλά και τους ενήλικες πέρα και πάνω από τόπους, χρονικά όρια και συμβιβασμούς της λογικής.

Πιστεύω ότι ο πολυσύνθετος και απόμακρος κόσμος που ζούμε και μεγαλώνουμε τα παιδιά μας έχει ανάγκη από λίγη μαγεία για να μπορούν όλου του κόσμου τα παιδιά να κρατούν μια κόκκινη κλωστή δεμένη στην ανέμη τυλιγμένη, να ταξιδεύουν στην χώρα του Ποτέ και να σιγοτραγουδούν χτίζοντας πύργους στην άμμο.

By Τίνα Πανώριου
FacebookTwitterGoogle+PinterestTeilen

Author : Jim Jimmy (Κλεισθένης)